

Mark 9

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, the Lord Jesus gives more teachings to His disciples, and we should concentrate on what the Lord teaches because that is the bread of life. Also, the Lord Jesus predicts His resurrection after suffering, telling us to have hope. He has conquered all, even death. As a follower of the Lord, conquer your own fears as well; remember the death of flesh means reborn into eternity, reborn with the Lord. There are four central teachings given in this chapter. 1) The Transfiguration of the Lord Jesus in front of the three disciples (Peter, John, and James), and the confirmation from the Father that the Lord Jesus is the beloved Son and we should listen to Him. We should take notice here how many times in the Bible the Father has spoken, not many times. Here in this time, He has spoken for all humans that He has sent His Son to come down to save humans, and that is why the word spoken to all is clear: “This is My Son the Beloved.”

บทสรุป ในบทนี้ พระเยซูเจ้าสอนเหล่าสาวกของพระองค์มากขึ้น และเราควรมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่พระคำสอนของพระเจ้าเพราะนั่นคืออาหารของชีวิตด้วยกัน พระเยซูเจ้าได้บอกถึงการฟื้นคืนชีพของพระองค์หลังรับการทรมาน บอกให้เรา มีความหวัง พระองค์ได้ชนะทั้งหมด ถึงแม้ว่าความตายเอง เราผู้ติดตามของพระเจ้า ต้องเอาชนะความกลัวของเราเช่นเดียวกัน จำไว้ว่าตายในร่างนี้คือการเกิดใหม่เข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ เกิดใหม่กับพระเจ้า ที่นั่นมีสิ่งจตุที่สำคัญในการสอนที่ไว้ในบทนี้ 1) การแปลงร่างของพระเยซูเจ้าต่อหน้าสาวกสามคน (ปีเตอร์ ยอห์น และเจมส์) และการให้ความมั่นคงจากพระบิดาว่าพระเยซูเจ้าคือบุตรชายสุดที่รักและเราควรเชื่อฟังพระองค์ เราควรสังเกตในที่นี่ด้วยว่ามีกี่ครั้งในพระคัมภีร์ที่ว่าพระบิดาได้พูด ไม่กี่ครั้ง ที่นี้ในเวลา นี้ พระองค์ได้พูดเพื่อมนุษย์ทั้งหมดนั้นว่าพระองค์ได้ส่งพระบุตรของพระองค์ให้ลงมาเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด และนั่นคือทำไมคำพูดทั้งหมดนี้จึงชัดเจน “นี่คือบุตรชายสุดที่รักของเรา”

2) The man in this chapter did not give up when the disciples failed to heal his boy; and he went to the source of belief, and he put his trust in the Lord. By healing this boy, the Lord teaches all to know that not everything comes easy. When the problem comes your way, don't let it overpower you; go and pray and bring that problem to the Lord. Even the disciples learned that they needed to pray. 3) The Lord is preparing the disciples. When the time came for the Lord's departure, the disciples knew the Lord had told them ahead of time about the things that would happen to Him, and this would keep the disciples calm and not alarmed; they needed this knowledge in them. 4) The Lord Jesus delivers teachings to His disciples about the kingdom of heaven: a) the Lord wants all disciples to start to think what it means to be great in the eyes of God, internal or outside; the Lord is teaching them what it means to be great, not as the world thinking but the way of the Lord thinking; b) the Lord teaches the disciples that the one that is “not against Us, is for Us”; c) the Lord teaches about how important is to eliminate unworthy actions and bad thoughts from our lives to ensure that we keep our walk with the Lord on the narrow road.

2) ชายในบทนี้ไม่ได้สิ้นหวังเมื่อเหล่าสาวกไม่สามารถรักษาลูกชายของเขา และเขาได้ไปยังแหล่งที่มาของความเชื่อ และเขาวางความเชื่อของเขาในพระเจ้า โดยรักษาเด็กชายคนนี้ พระเจ้าสอนทั้งหมดให้รู้นั้นว่าไม่ใช่ทุกอย่างมาง่ายๆ เมื่อมีปัญหาเข้ามาในทางของคุณ อย่าปล่อยให้มันมีอำนาจเหนือคุณ ไปและสวดภาวนาและนำปัญหาทั้งหมดไปยังพระเจ้า แม้แต่เหล่าสาวกเองได้เรียนรู้ว่าพวกเขาต้องสวดภาวนาด้วย 3) พระเจ้าเตรียมตัวเหล่าสาวก เมื่อเวลาได้มาสำหรับการจากไปของพระเจ้ามาถึง เหล่าสาวกจะรู้ได้ว่าพระเจ้าได้บอกพวกเขาแล้วล่วงหน้าของเวลาเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพระองค์ และนี่จะช่วยให้เหล่าสาวกอยู่อย่างสงบและไม่ได้ตื่นกลัว พวกเขาได้ต้องการความรู้ในพวกเขา 4) พระเยซูเจ้าสอนเหล่าสาวกของพระองค์เกี่ยวกับอาณาจักรของสวรรค์ ก) พระเจ้าต้องการให้เหล่าสาวกทั้งหมดเริ่มคิดว่ามันหมายถึงอะไรที่เป็นการใหญ่ในสายตาของพระเจ้า เป็นเจ้า ภายในหรือภายนอก พระเจ้าสอนพวกเขาถึงความหมายว่าอะไรที่เป็นใหญ่ ไม่ใช่ตามทางโลกคิดแต่ในทางที่พระเจ้าคิด ข) พระเจ้าสอนเหล่าสาวกถึงผู้หนึ่งนั้นที่ว่า “ไม่ต่อต้านเรา คือก็เพื่อเรา” ค) พระเจ้าสอนเกี่ยวกับมีความสำคัญอย่างไรที่ควรจะทำสิ่งที่ควรจะทำที่ไม่มีประโยชน์และความคิดที่ไม่ดีจากชีวิตของเราเพื่อให้มันมั่นใจว่าเราก็รักษาการเดินทางของเราไปกับพระเจ้าในทางแคบ

9¹ And **He** said to them, Truly I say to you, There are some here of those standing, who shall no not taste of death, until they see the kingdom of **God** come with power.

¹ และ **พระองค์** ได้พูดกับพวกเขาว่า จริงๆแล้ว **เรา** บอกแก่เจ้าว่า ในที่นี้จะมีบางคนที่ยืนอยู่ที่นี่ ผู้ซึ่งจะไม่รู้สึกของความตาย จนกว่าพวกเขาจะได้เห็นอาณาจักรของ **พระผู้เป็นเจ้า** มาด้วยอำนาจ

Comments Mark 9: 1. For Mark 9:1 See Matthew 16:28 and Luke 9:27.

Q: Was this prophecy told to the people that are mentioned in Mark 8:34 (the crowd and His disciples)? **A:** This verse is a continuation of Chapter 8; the people who divided the chapter should have followed the usual place where it should end. This verse is supposed to belong to the previous chapter. Mark 9:1 should be part of Mark 8:34-38.

ความเห็น มาระโก 9:1 สำหรับมาระโก 9:1 มองในมัทธิว 16: 28 และลูกา 9:27

คำถาม: อะไรในคำประกาศนี้ได้บอกประชาชนนั้นซึ่งได้กล่าวไว้ในมาระโก 8:34 (ประชาชนและเหล่าสาวกของพระองค์)? **คำตอบ:** ในข้อนี้ได้ต่อเนื่องจากบทที่ 8 ประชาชนที่ได้แบ่งแยกไปในบทนี้ไม่ได้ติดตามไปยังที่ปกติที่มันควรหยุด ข้อเขียนนี้ควรจะอยู่กับบทก่อนนี้ มาระโก 9:1ควรจะเป็นส่วนเดียวกับมาระโก 8:34-38

This part of the Scripture is given to humans to know that death in this place does not relate to the flesh but the deep death of the soul itself; as the verse tells, some here would not see the death, but that is the death of the soul. In this verse, the ones standing here who are faking that they themselves believe, which in their heart, they know they do not believe, but for the eyes of the people, they want to be one with them, so they present themselves as the ones who believe in the true Word, those do not count in here (of having their soul see no death). Some from among this crowd and disciples believe, and some do not, and those that believe will not taste the death of their soul until they shall see the Lord Himself return to earth (Mark 8:37-38 makes it clear in this context).

ในส่วนนี้ของพระคำสอนเองได้ให้สำหรับมนุษย์ให้รู้ถึงความตายในที่นี้ไม่เกี่ยวกับของร่างกายแต่เป็นการตายในส่วนลึกของวิญญาณนั่นเอง ดังที่ข้อเขียนได้บอก บางคนในที่นี้จะไม่พบความตาย แต่นั่นคือการตายของวิญญาณ ในข้อเขียนนี้ ผู้ที่ยืนอยู่ที่นี่คือผู้ที่ได้หลอกตัวเองนั้นว่าพวกเขาพวกเขาเองเชื่อ ซึ่งในใจของพวกเขา พวกเขารู้ว่าพวกเขาไม่เชื่อ แต่สำหรับสายตาของคน พวกเขาต้องการเป็นอย่างเดียวกับพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงเสนอตัวเองว่าเป็นผู้มีความเชื่อในพระคำสอนที่แท้จริง พวกนั้นไม่ได้นับเข้าในที่นี้(ของการที่วิญญาณของตนไม่เห็นความตาย) บางคนจากในกลุ่มชนและเหล่าสาวกเชื่อ และบางคนไม่เชื่อ และพวกนั้นที่เชื่อจะไม่ได้รับรสความตายของวิญญาณของพวกเขาจนกระทั่งพวกเขาได้เห็นพระเจ้า พระองค์กลับคืนมายังโลก (มาระโก 8:37-38 ทำมันให้คำกล่าวนี้ชัดเจน)

² And after six days **Jesus** takes with **Him** Peter, and James, and John, and **brings** them up into a high mountain apart by themselves; and **He** was transfigured before them;

² และหลังจากนั้นหกวัน **พระเยซู** พาไปกับ **พระองค์** ปีเตอร์ และเจมส์ และยอห์น และพาพวกเขาขึ้นภูเขาสูงพวกเขาตามลำพัง และพระกายของ **พระองค์** ได้เปลี่ยนไปต่อหน้าพวกเขา

³ and **His** garments became **radiant**, exceedingly white, **such** as no fuller on **the earth** is able to whiten in this way.

³ และเสื้อผ้าของ **พระองค์** ได้กลายเป็นส่องแสง ขาวมาก อย่างที่ไม่มีช่างฟอกในโลกสามารถทำให้ขาวได้เหมือน

⁴ And appeared to them Elijah with Moses; and they were talking with **Jesus**.

⁴ และได้ปรากฏต่อพวกเขาอีไลจาห์กับโมเสส และพวกเขาได้พูดอยู่กับ **พระเยซู**

⁵ And **answering**, Peter says to **Jesus**, **Rabbi**, it is good for us to be here; and let us make three tabernacles: one for **Thee**, and one for Moses, and one for Elijah.

⁵ และตอบ ปีเตอร์ตอบต่อ **พระเยซู** ว่า **พระอาจารย์** มันเป็นการดีที่พวกเราอยู่ที่นี่ และให้พวกเราทำเต็นส์สามหลัง หลังหนึ่งสำหรับ **พระองค์ท่าน** และหลังหนึ่งเพื่อโมเสส และอีกหลังเพื่ออีไลจาห์

⁶ For he knew not what to answer; for they became **terrified**.

⁶ เพราะเขาได้ไม่รู้ว่าจะพูดอะไร เพราะพวกเขาได้มีความกลัวอย่างมาก

⁷ And there came a **Cloud** overshadowing them; and there came a **Voice** out of the **Cloud**: This is **My Son** the **Beloved**; hear you **Him**.

⁷ และที่นั่นได้มี **เมฆ** มาคลุมพวกเขา และได้มี **เสียง** ออกมาจาก **เมฆ** ว่า **นี่คือ บุตรที่รักของเรา** จงฟัง **พระองค์ท่าน**

⁸ And suddenly looking **around**, they saw no one anymore, **except Jesus** alone with them.

⁸ และในทันใดมองไปรอบๆ พวกเขาไม่เห็นผู้ใดทั้งนั้น นอกจาก **พระเยซู** ล้าพังอยู่กับพวกเขา

Comments Mark 9: 2-8. For Mark 9:2-8 see Comments Matthew 17:1-8, and Luke 9:28-36.

ความเห็น มาระโก 9:2-8 สำหรับมาระโก 9:2-8 มองความเห็นในมัทธิว 17:1-8 และลูกา 9:28-36

Comparison Analysis

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Mark 9:2, Matthew 17:1, Luke 9:28. Combining these portions of Scripture, we understand that the Lord Jesus took Peter, James, and John up on a high mountain to pray (See Comments Matthew 17:1). In Mark and Matthew, we are told that this took place “after six days,” and in Luke, we are told that this took place “about eight days after these sayings.” Pay attention as well: none of the Gospels specify what event this timing before the Lord’s transfiguration event relates to. A difference of two days is not a long time; both “after six days” and “about eight days after these sayings” are correct, but for sure, it was not before six days. The length of time that the event happened was after a minimum of six days, and the report came after six days.

มาระโก 9:2 มัทธิว 17:1 ลูกา 9:28 ผสมส่วนนี้ของพระคำสอนเข้าด้วยกัน เราเข้าใจได้ทันทีว่าพระเยซูเจ้าได้พาปีเตอร์ เจมส์ และยอห์นขึ้นภูเขาสูงเพื่อสวดภาวนา (มองเห็นในมัทธิว 17:1) ในมาระโกและมัทธิว เราได้รับการบอกทั่วทั้งหมดนี้ที่เกิดขึ้นได้ใช้เวลา “หลังจากหกวัน” และในลูกา เราได้บอกกันว่าสิ่งนี้เกิดขึ้น “หลังจากประมาณแปดวันจากการพูดนี้” สิ่งที่ดีที่สุด ไม่มีพระหนังสือเล่มใดบอกโดยเฉพาะว่าเหตุการณ์ใดเกี่ยวข้องก่อนเหตุการณ์การกลายร่างนี้ แตกต่างสองวันไม่ใช่เวลานาน ทั้งสอง “หลังจากหกวัน” และ “ประมาณแปดวันหลังจากพูดนี้” ถูกต้อง แต่เพื่อความมั่นใจ มันไม่ได้เกิดก่อนหกวัน ระยะเวลาสั้นน้อยกว่าหกวันหลังจากเหตุการณ์ได้เกิดขึ้น และคำรายงานได้มาหลังจากหกวัน

Mark 9:2b-3, Matthew 17:2, Luke 9:29. Combining these portions of Scripture, we understand that the Lord Jesus was transfigured before Peter, James, and John while He was praying: “the appearance of His face became altered,” “and His face shone as the sun,” and “His garments became radiant, exceedingly white” (See Comments Matthew 17:2).

มาระโก 9:2ข-3 มัทธิว 17:2 ลูกา 9:29 ผสมส่วนนี้ของพระคำสอนเข้าด้วยกัน เราเข้าใจได้ทันทีว่าพระเยซูเจ้าได้เปลี่ยนร่างต่อหน้าปีเตอร์ เจมส์ และยอห์นในขณะที่พระองค์สวดภาวนา “รูปลักษณ์พระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไป” และ “หน้าของพระองค์ได้ส่องแสงตั้งพระอาทิตย์” และ “เสื้อผ้าของพระองค์กลายเป็นขาวดั่งแสง” “ขาวเป็นประกาย” (มองเห็นในมัทธิว 17:2)

Mark 9:4, Matthew 17:3, Luke 9:30-31. The key point of these portions of Scripture is that Elijah and Moses appeared to them, and “they were talking with Jesus.” In Luke 9:31, we are told that Moses and Elijah “spoke of His departure.” The nature of talking was way more, but only what humans should know is given here; something else has not been mentioned, just a little portion has been mentioned. The conversation was long, and not all the details of the meeting between the Lord Jesus and these two have been put down for humans to know (See Comments Matthew 17:3).

มาระโก 9:4 มัทธิว 17:3 ลูกา 9:30-31 จุดสำคัญในส่วนนี้ของพระคำสอนคืออีไลจาและโมเสสได้ปรากฏต่อพวกเขา และ “พวกเขาสนทนากับพระเยซู” ในลูกา 9:31 ได้บอกเราทันทีว่าโมเสสและอีไลจา “สนทนาถึงการจากไปของพระองค์” ข้อความของการสนทนานั้นมีมาก แต่ส่วนที่มนุษย์ควรรู้ได้อยู่ที่ บางสิ่งไม่ได้กล่าวถึง เพียงส่วนสั้นๆ ที่ได้บอก การสนทนานั้นยาวนาน และไม่ได้บอกถึงรายละเอียดของการพบระหว่างพระเยซูเจ้าและพวกเขาทั้งสองสำหรับมนุษย์เพื่อรู้ (มองเห็นในมัทธิว 17:3)

Mark 9:5-6, Matthew 17:4,6, Luke 9:32-34. In this place, we can concentrate on the word terrified (or extremely afraid). Imagine when humans feel terrified; in this place, it clearly tells that the disciples were terrified, but even in the terrified feelings, their hearts still wanted to please the Lord. Peter offered himself to build a house, terrified but still wanting to do work; humans should think about this; beyond the fear, the heart should feel that you are belonging to the Lord and be living as praising God; that is what all creatures should do because He is the One that gives to all breath. You come from Him, and you are in Him, don’t let the fear be the weapon of the dark side to take the heart that wants to glorify the One who created you (See Comments Matthew 17:4-7).

มาระโก 9:5-6 มัทธิว 17:4 ลูกา 9:32-33 ในที่นี้ เราสามารถให้ความสนใจต่อคำว่ากลัวอย่างมาก (หรือมีความกลัวอย่างมาก) คิดถึงเมื่อมนุษย์มีความกลัวอย่างมาก ในที่นี้มันได้บอกชัดว่าเหล่าสาวกมีความกลัวอย่างมาก แต่แม้ในความกลัวอย่างมาก ใจของพวกเขาต้องการที่จะได้เป็นที่พอใจต่อพระเจ้า ปีเตอร์ได้เสนอตัวเขาเองเพื่อสร้างบ้าน กลัวอย่างมากแต่ยังต้องการทำงาน มนุษย์ควรคิดถึงข้อนี้ เหนือความกลัว ใจที่รู้ว่าคุณ

เป็นของพระเจ้าและมีชีวิตอยู่เพื่อบูชาพระผู้เป็นเจ้า นั่นคือสิ่งที่ได้รับการสร้างขึ้นควรจะทำเพราะพระองค์คือผู้ที่ให้ลมหายใจ คุณมาจากพระองค์ และคุณอยู่ในพระองค์ อย่าให้ความกลัวกลายเป็นอาวุธของความมืดเพื่อเอาใจนั้นที่ต่องการบูชาพระองค์ที่สร้างคุณไป (มองความเห็นในมัทธิว 17:4-7)

Mark 9:7, Matthew 17:5, Luke 9:34-35. All Gospels tell that the Father has spoken that the Lord Jesus is the beloved Son and the Father is well pleased with Him (See Comments Matthew 17:5).

มาระโก 9:7 มัทธิว 17:5 ลูคา 9:34-35 พระหนังสือทั้งหมดนั้นได้บอกว่าพระบิดาได้พูดนั้นว่าพระเยซูเจ้าคือพระบุตรสุดที่รักและพระบิดาได้มีความพอใจมากกับพระองค์ (มองความเห็นในมัทธิว 17:5)

Mark 9:8, Matthew 17:6-8, Luke 9:36. See Comments Matthew 17:6-9.

มาระโก 9:8 มัทธิว 17:6-8 ลูคา 9:36 มองความเห็นในมัทธิว 17:6-9

⁹ And as they were coming down from the mountain, **He** charged them that they should tell no one what they had seen, **except** when the **Son of Man** should have risen out from the dead.

⁹ และพวกเขาได้ลงมาจากภูเขา **พระองค์** ได้สั่งพวกเขาว่าพวกเขาไม่ควรจะบอกแก่ใครในสิ่งที่พวกเขาได้เห็น ยกเว้นเมื่อ **บุตร** ของ **มนุษย์** ได้ฟื้นคืนชีพจากความตาย

¹⁰ And they kept the saying, questioning among themselves what the rising out from the dead it is.

¹⁰ และพวกเขาได้พูด ถามต่อกันและกันว่าควรหมายถึงอะไรการคืนชีพจากความตายมันคือ

¹¹ And they asked **Him**, saying, that the scribes say that Elijah must come first.

¹¹ และพวกเขาถาม **พระองค์** พูดว่า พวกธรรมจารย์บอกนั้นว่าอีไลจาต้องมาก่อน?

¹² And **He** said to them, Elijah indeed **having come** first, **restores** all things; and how **has it been** written of the **Son of Man**, that **He** should suffer many things and be **despised**?

¹² และ **พระองค์** ได้บอกแก่พวกเขาว่า จริงแล้วอีไลจาได้มาก่อน ฟันฟูสิ่งทั้งหลายคืนสภาพเดิม และอย่างไรที่มันได้มีเขียนว่า **บุตร** ของ **มนุษย์** นั้นว่า **พระองค์** ต้องรับการทรมานหลายอย่างและได้เป็นที่ดูถูก?

¹³ But **I** say to you, that Elijah **has also** come, and they did to him whatever they **desired**, as it **has been** written of him.

¹³ แต่ **เรา** จะบอกแก่เจ้า นั้นว่าอีไลจาช่วยกันได้มาก่อน และพวกเขาได้ทำกับท่านทุกอย่างที่พวกเขาสามารถทำได้ ดังที่มีเขียนไว้เกี่ยวกับท่าน

Comments Mark 9: 9-13. For Mark 9:9-13, see Comments Matthew 17:9-13.

ความเห็น มาระโก 9:9-13 สำหรับมาระโก 17:9-13 มองความเห็นในมัทธิว 17:9-13

Passage Analysis

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Mark 9:9, Matthew 9:9. The Lord Jesus commanded not to tell until He has risen from the dead since no one will understand or believe. Moses and Elijah, about these two, people have been taught from a young age how important they are; if the disciples were to go to say that these two had come to meet with the Lord Jesus and had paid respect to the Lord, people out there would not be able to accept, especially the scribes and Pharisees and all the teachers of the Law. Then, it will be a collision attacking straight to the faith of those people who have learned from a young age who those two figures are. Here, at this point, the Lord did not want that kind of argument to arise, but later, after the resurrection, this would be talked about. (See also Comments Matthew 9:8-10).

มาระโก 9:9 9:9 มัทธิว 9:9 พระเยซูเจ้าได้สั่งไม่ให้บอกจนกว่าพระองค์ได้ฟื้นคืนชีพจากความตายเนื่องด้วยไม่มีใครจะเข้าใจหรือเชื่อ โมเสสและอีไลจาเกี่ยวกับทั้งสองท่านนั้น ประชาชนได้มีสอนจากวัยเด็กว่าพวกเขามีความสำคัญอย่างไร ถ้าเหล่าสาวกได้ไปบอกทั้งสองได้มาพบกับพระเยซูเจ้าและได้มีความเคารพต่อพระเจ้า ประชาชนพวกนั้นจะไม่สามารถยอมรับได้ โดยเฉพาะพวกธรรมจารย์และฟาริสีและเหล่าครูสอนของกฎ แล้ว มันจะเป็นการโจมตีโดยตรงถึงความเชื่อของพวกนั้นที่ได้เรียนมาจากเด็กว่าทั้งสองคนนี่คือใคร ในที่นี้ ในจุดนี้ พระเจ้าไม่ต้องการให้มีการโต้เถียงแบบนั้นเกิดขึ้น แต่ในภายหลัง ในภายหลังเมื่อได้ฟื้นคืนชีพ สิ่งนี้จะมีการพูดถึง (มองความเห็นในมัทธิว 9:8-10)

Mark 9:10. Note that even the disciples did not understand what rising from the dead meant. It was not the time for the disciples to understand what rising from the dead should mean.

มาระโก 9:10 สังเกตดูนั้นว่าแม้แต่เหล่าสาวกก็ไม่มีความเข้าใจว่าการฟื้นจากความตายหมายความว่าอะไร มันยังไม่ถึงเวลาสำหรับเหล่าสาวกเพื่อเข้าใจเช่นกันที่จะเข้าใจว่าฟื้นจากความตายควรหมายถึงอะไร

Mark 9:11, Matthew 9:10. See Comments Matthew 9:10. It was the teaching from the old time: who comes before who. Here, we clearly see that man's teaching and the Lord's teaching are not the same.

มาระโก 9:11 มัทธิว 9:10 มองความเห็นในมัทธิว 9:10 มันเป็นการสอนจากรุ่นก่อน ว่าใครมาก่อนใคร ในที่นี้ เราเห็นได้ชัดนั้นว่าคนสอนและพระเจ้าสอนไม่เป็นเช่นเดียวกัน

Mark 9:12-13, Matthew 9:11-13. See Comments Matthew 9:11-13. The Lord Jesus was “despised” by those who disrespected Him; they had seen miracles, but their hearts were hardened, and they rejected Him from the deep of their soul, and that was why they crucified the Lord of life. If His teaching had a place in their hearts, they would not crucify the Lord; as it is written, the Son of Man had to suffer, and they had read this portion of Scripture as well, but it had no meaning for them. The guilt is on themselves; they reject what they read. The Lord did not come to condemn them; they condemned themselves because they had the written word, but they did not believe. They claimed to be the Law keepers, and here they disobeyed the Law, so they condemned themselves.

มาระโก 9:12-13 มัทธิว 9:11-13 มองความเห็นในมัทธิว 9:11-13 พระเยซูเจ้าคือ “เป็นที่ดูถูกเหมือนไม่มีอะไร” โดยพวกนั้นที่ไม่มีความเคารพต่อพระองค์ พวกเขาได้เห็นสิ่งวิเศษ แต่ใจของพวกเขาได้แข็งกระด้าง และพวกเขาได้ไม่ยอมรับพระองค์จากส่วนลึกของวิญญาณของเขา และนั่นคือทำไมพวกเขาจึงได้ตั้งบนกางเขนพระเจ้าของชีวิต ถ้าคำสอนของพระองค์มีที่อยู่ในใจของพวกเขาแล้ว พวกเขาก็จะไม่ตั้งพระองค์บนกางเขน ดังที่มีบันทึกไว้ บุตรมนุษย์จะรับการทรมาน และพวกเขาได้อ่านส่วนนี้ของพระคำเขียนเช่นกัน แต่มันไม่มีความหมายต่อพวกเขา ความผิดอยู่กับพวกเขาเอง พวกเขาไม่ยอมรับสิ่งที่พวกเขาได้อ่าน พระเจ้าไม่ได้มาเพื่อปรับปรำพวกเขา พวกเขาได้ปรับปรำตนเอง เพราะพวกเขาได้มีพระคำสอนเขียนไว้ แต่พวกเขาไม่ได้มีความเชื่อ พวกเขาอ้างว่าเป็นผู้รักษา กฎในที่นี้มักฎแต่พวกเขาไม่เชื่อฟัง พวกเขาได้ปรับปรำตนเอง

14 And **having come** to the disciples, they saw a great multitude **around** them, and scribes questioning with them.

¹⁴ และเมื่อมายังเหล่าสาวก พวกเขาได้เห็นคนกลุ่มใหญ่อยู่รอบๆพวกเขา และพวกธรรมาจารย์มีคำถามกับพวกเขา

15 And **straightaway** all the multitude, **having seen Him**, were greatly amazed, and running to **Him** welcomed **Him**.

¹⁵ และในทันใดฝูงชน เมื่อเห็น **พระองค์** ก็ได้ประหลาดใจอย่างมาก และวิ่งมายัง **พระองค์** ต้อนรับ **พระองค์**

16 And **He** asked them, What **do you** question with them?

¹⁶ และ **พระองค์** ได้ถามพวกเขา พวกท่านมีคำถามอะไรกับพวกเขา?

17 And one **out** of the multitude answered **Him, Teacher**, I brought to **Thee** my son, **having** a dumb spirit;

¹⁷ และคนหนึ่งในหมู่ชนได้ตอบ **พระองค์ พระอาจารย์** ข้าพเจ้านำบุตรชายของข้าพเจ้ามายัง **พระองค์ท่าน** ซึ่งมีผีโง่

18 and **whenever if** it seizes him, it dashes him down; and he foams, and grinds his teeth, and is withering away; and I spoke to **Thy** disciples that they should cast it out; and they **had no power**.

¹⁸ และเมื่อใดถ้ามันเข้าสิงเขา มันจะทำให้เขาล้มช้ำ และน้ำลายท่วมปาก และขบฟัน และชักดิ้น และข้าพเจ้าขอเหล่าสาวกของ **พระองค์ท่าน** ให้ขับมันออก และพวกเขาไม่สามารถทำได้

19 And **answering him, He** says, O unbelieving generation, how long **will I** be with you? How long **will I** bear with you? Bring him to **Me**.

¹⁹ และตอบพวกเขา **พระองค์** พูดว่า โอพวกรุ่นที่ไม่มีความเชื่อ อีกนานเท่าใดที่ **เรา** จะตั้งอยู่กับเจ้า? นานเท่าใดที่ **เรา** ต้องอดทนไปกับเจ้า? นำเขามายัง **เรา**

20 And they brought him to **Him**; and **having seen Him**, straightaway the spirit **tore** him grievously; and **having fallen upon** the ground, he began rolling around foaming.

²⁰ และพวกเขาได้พาเขามายัง **พระองค์** และเมื่อได้เห็น **พระองค์** ในทันใดก็ได้ทำให้เขาล้มชกน้ำลายฟุ้งปาก และได้ล้มลงบนดิน และกึ่งไปมาบนดิน เขาได้เริ่มกึ่งไปมาจนเป็นฟอง

²¹ And **He** asked his father, How long time is it since this **has been with him**? And he said, From **childhood**.

²¹ และ **พระองค์** ได้ถามบิดาของเขา เขาได้เป็นแบบนี้มานานเท่าใดแล้ว? และเขาได้พูดว่า จากเป็นเด็ก

²² And **often it throws him both into the fire and into waters, that it might destroy him; but if Thou can do anything, have compassion on us, and help us.**

²² และบ่อยครั้งมันโยนเขาไปไฟและน้ำ มันมันเพื่อทำลายเขา แต่หากว่า **พระองค์ท่าน** ทำอะไรได้ โปรดมีเมตตาต่อพวกเรา และช่วยพวกเรา

²³ And **Jesus said to him, If Thou can!** All things are possible to **the one believing.**

²³ และ **พระเยซู** ได้พูดกับเขาว่า ถ้า **พระองค์ท่าน** ทำได้ ทุกอย่างเป็นไปได้สำหรับคนที่มีความเชื่อ

²⁴ **Straightaway** the father of the child **having** cried out, **was saying, I believe; help my unbelief!**

²⁴ ในทันใดบิดาของเด็กได้ร้องออกมา พูดว่า ข้าพเจ้าเชื่อ ทรงช่วยความไม่เชื่อของข้าพเจ้าด้วย!

²⁵ And **Jesus having seen** that a multitude **was** running together, **He** rebuked the unclean spirit, **saying to it, Mute and dumb spirit, I command you, come out of him, and enter no more into him.**

²⁵ และเมื่อ **พระเยซู** ได้เห็นฝูงชนวิ่งมาด้วยกัน **พระองค์** ได้ดูผีสกปรก พูดต่อมัน เจ้าไปเจ้าวิญญาณของตัวใจ **เรา** สิ่งเจ้าว่า ออกมาจากเขา และอย่าได้กลับเข้าไปในเขากอีกต่อไป

²⁶ And **having** cried out, and torn him much, **it** came out; and **he** became as **if** dead, insomuch that **many** said **that he was** dead.

²⁶ และได้ร้องออกมา และทรมานเขาอย่างมาก มันได้ออกมา และเด็กกลายเป็นเหมือนคนตาย นั่นจนคนรอบๆพูดกันว่าเขาตายแล้ว

²⁷ But **Jesus having** taken him by the hand, raised him up; and he arose.

²⁷ แต่ **พระเยซู** ได้พยุงเขาขึ้นด้วยมือ ได้ยกเขาขึ้น และเขาลุกขึ้น

²⁸ And **He having** entered into the house, **His** disciples asked **Him** privately, **Why were we not able to cast it out?**

²⁸ และเมื่อ **พระองค์** ได้เข้าไปในบ้าน เหล่าสาวกของ **พระองค์** ได้ถาม **พระองค์** เป็นการส่วนตัว ทำไมพวกเราไม่สามารถขับมันออกได้?

²⁹ And **He said to them, This kind is able to go out by nothing, except by prayer.**

²⁹ และ **พระองค์** ได้พูดกับพวกเขาว่า ชนิดนี้ออกมาไม่ได้ ยกเว้นโดยการสวดภาวนา

Comments Mark 9: 14-29. For Mark 9:14-29 see Comments Matthew 17:14-19 and Luke 9:37-42.

ความเห็น มาระโก 9:14-29 สำหรับมาระโก 9:14-29 มองความเห็นในมัทธิว 17:14-19 และลูกา 9:37-42

Passage Analysis

พิจารณาเหตุการณ์

Mark 9:14-16, Matthew 17:14a, Luke 9:37. When the Lord Jesus, Peter, James, and John came down from the mountain to the other disciples, they saw a crowd and scribes around them questioning with them.

“... were greatly amazed, and running to Him welcomed Him.” Pay attention to the word amazed. Why did the people feel amazed? There must have been something about the Lord Jesus to stir people’s hearts to be amazed. They were amazed about the way of the Lord; mainly, people were amazed about the way the Lord looked. He was a common man, but there was something special about that common way, and that was why they were amazed; they were also amazed by the things they heard about Him.

มาระโก 9:14-16 มัทธิว 17:14a ลูกา 9:37 เมื่อพระเยซูเจ้า ปีเตอร์และเจมส์ และยอห์นได้ลงมาจากภูเขามายังสาวกคนอื่นๆ พวกเขาได้เห็นฝูงชน และพวกธรรมาจารย์รอบๆพวกเขาเกี่ยวกับพวกเขา

“...เต็มไปด้วยความประหลาดใจ และวิ่งมายังพระองค์ได้ต้อนรับพระองค์” สังเกตคำว่าประหลาดใจ ทำไมผู้คนจึงประหลาดใจ? ที่นี้ต้องมีบางอย่างเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าเพื่อทำให้ใจของผู้คนรู้สึกประหลาดใจ พวกเขาประหลาดใจเกี่ยวกับวิธีการเป็นไปของพระเจ้า ส่วนใหญ่ ผู้คนประหลาดใจต่อถาวร

เป็นของพระเจ้า พระองค์มองเหมือนคนธรรมดา แต่ที่นี้ได้มีบางอย่างพิเศษเกี่ยวกับอย่างธรรมดา และนั่นคือทำไมพวกเขาประหลาดใจ ด้วยกัน พวกเขาได้ประหลาดใจในสิ่งที่พวกเขาได้ยินเกี่ยวกับพระองค์

“What do you question with them?” This question was a general question to all people, disciples and the people who were around, just a general question. The crowd mainly argued in a non-believing way about what the disciples were doing; nobody agreed with the way they behaved; it was not common and mainly nothing alike with the scribes or the elders. In other words, you could say that the disciples were unique, and that was why the arguments came. In the past, those people (scribes, elders, and Pharisees) behaved differently in the way they walked and the way they ate, making themselves look holy. When people looked at them, they could see right away that they were in a different class, but the disciples acted as common men in the same way the Lord acted, as a common man, and not as those people were acting. The main thing telling here is that people feel not just by looking, but they feel the Lord by heart as well; that is why the amazement came. The Lord Jesus acted as a common man; He did not make Himself appear to be in a different class of people; the amazement was there. We as believers should be the same; don't lift yourselves up, even if you know that at the end you are not with them; the lower or higher class has no meaning in the place at the end when we will be with the Lord for eternity.

“เจ้าเถียงอะไรกับพวกเขา?” นี่เป็นคำถามทั่วไปที่ทุกคนมี เหล่าสาวกและประชาชนที่อยู่รอบๆ เป็นเพียงคำถามธรรมดา คนส่วนใหญ่ได้เถียงกันในเรื่องที่ไม่สามารถเชื่อเกี่ยวกับว่าเหล่าสาวกทำอะไรกันอยู่ ไม่มีใครเห็นด้วยกับการทำตัวของพวกเขา มันไม่เหมือนคนส่วนใหญ่ทั่วไปและไม่เหมือนกับพวกธรรมาจารย์หรือพวกผู้ใหญ่ ในคำอื่นคือ คุณสามารถพูดได้นั้นว่าเหล่าสาวกเป็นแบบของตนเอง และนั่นคือทำไมจึงได้มีการเถียงกัน ในเวลา ก่อนนี้ เหล่าประชาชน (ธรรมาจารย์ พวกผู้ใหญ่และฟาริสี) ได้ประพฤติต่างกันไปวิธีที่พวกเขาเดินและวิธีที่พวกเขากิน ทำตัวของพวกเขาเหมือนเป็นผู้พิเศษ เมื่อคนได้มองพวกเขา พวกเขาสามารถบอกได้ทันทีว่าเป็นคนต่างระดับกัน แต่เหล่าสาวกได้ทำตัวเหมือนคนธรรมดาเช่นเดียวกับพระเจ้าได้ เป็น ดังคนธรรมดา และไม่เหมือนพวกนั้นทำกัน สิ่งสำคัญที่ได้บอกในที่นี้ว่าประชาชนได้มีความรู้สึกไม่ใช่เพียงโดยการมอง แต่พวกเขาได้รู้สึกถึงพระเจ้าโดยใจด้วยเช่นเดียวกัน นั่นคือทำไมความประหลาดใจได้มา พระเยซูเจ้าได้ประพฤติเหมือนคนธรรมดา พระองค์ไม่ได้ทำตัวของพระองค์ว่าแตกต่างระดับ ความประหลาดใจได้อยู่ที่นี้ เราผู้มีความเชื่อควรเป็นเช่นเดียวกัน อัยยักตัวของเราขึ้น ถึงแม้ว่าคุณรู้นั้นว่าในตอนจบคุณไม่อยู่กับพวกเขา สูงหรือต่ำขึ้นไม่มีความหมายในที่ที่อยู่ในตอนจบเมื่อเราจะอยู่กับพระเจ้าเป็นนิรันดร์

Mark 9:17-18, Matthew 9:14b-16, Luke 9:38-40. In these verses, pay attention: the disciples may fail people, but the one that has a heart for the Lord will look pass through the failure and come for the source of belief, not the disciples, but the Master Himself. These verses clearly tell that all humans should do the same: you have someone teaching in the front, but the One to whom you should come is the One up there, above all, not the teacher of the Word you see, but the Word Himself. (See Comments Matthew 9:14-16).

มาระโก 9:17-18 มัทธิว 9:14ข-16 ลูกา 9:38-40 ในข้อนี้ ให้ความสนใจ เหล่าสาวกอาจจะทำให้เป็นที่ผิดหวังต่อประชาชน แต่คนที่มีความเชื่อต่อพระเจ้า จะมองผ่านความบกพร่องและมายังที่ของความเชื่อ ไม่ใช่เหล่าสาวก แต่เจ้านายพระองค์เอง ในข้อนี้ได้บอกชัดเจนว่ามนุษย์ทั้งหมดควรทำเช่นเดียวกัน คุณมีคนบางคนสอนอยู่ข้างหน้า แต่ผู้ซึ่งคุณควรจะมาคือผู้ที่อยู่เหนือขึ้นไป เหนือทุกอย่าง ไม่ใช่ครูของพระคำที่คุณเห็น แต่พระคำสอนพระองค์เอง (มองความเห็นในมัทธิว 9:14-16)

Mark 9:19, Matthew 17:17, Luke 9:41. See Comments Matthew 17:17. This is a rebuke, but not specific to the person. It is a rebuke as a group, which is why it uses the term “generation.” The Lord doesn't want anyone to feel discouraged.

มาระโก 9:19 มัทธิว 17:17 ลูกา 9:41 มองความเห็นในมัทธิว 17:17 นี้คือคำว่ากล่าว แต่ไม่ได้เจาะจงลงที่ใคร มันคือคำว่ากล่าวต่อทั้งกลุ่ม ซึ่งนั่นคือทำไมมันจึงใช้คำว่า “คนยุคนี้” พระเจ้าไม่ต้องการให้ผู้ใดได้รู้สึกท้อใจ

Mark 9:20, Luke 9:42a. These verses show the sickness the boy had. This passage tells us clearly that this sickness was not natural. To make the boy roll, foaming around his mouth, this was not a natural sickness, as the Bible says it was a dark spirit attacking this boy. This kind of sickness can be healed only with prayer and the Holy Word from the Lord. But also keep in mind this kind of sickness no longer exists; the Holy Spirit occupies the earth, and those unnatural things have been subdued down, and we don't encounter them these days.

มาระโก 9:20 ลูกา 9:42 ในข้อนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความป่วยที่เด็กได้มี ในคำกล่าวนี้ได้บอกเราชัดเจนว่าโรคนี้ไม่ใช่โรคธรรมดา ทำให้เด็กม้วนตัว น้ำลายฟูมปาก ไม่ใช่การเจ็บป่วยธรรมดา ดังที่พระคัมภีร์ได้บอกมันเป็นปีศาจของความมืดทำร้ายเด็กคนนี้ ความป่วยชนิดนี้สามารถมีเพียงวิธีเดียวด้วยการสวดภาวนาและพระคำศักดิ์สิทธิ์จากพระเจ้าสามารถรักษาได้ แต่เก็บความคิดไว้โรคชนิดนี้ไม่มีอีกแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ครอบครองโลก และสิ่งผิดปกติพวกนั้นได้ถูกควบคุม และเราไม่พบมันในทุกวันนี้

Mark 9:21-22a, Matthew 17:15. In this place, it has clearly shown that the dark side has only one thing they want to do: destroy the work of the Lord; remember, the Lord has created humans after the image of the Lord, and that is why evil hates humans. The dark side only wants to destroy the work of the Lord, and this clearly shows what they want. See Comments Matthew 17:15-16.

มาระโก 9:21-22 มัทธิว 17:15 ในที่นี้ มันได้แสดงให้เห็นว่าความมืดมีเพียงสิ่งเดียวที่พวกเขาต้องการทำ คือทำลายงานของพระเจ้า จำไว้ พระเจ้าได้สร้างมนุษย์ตามรูปแบบของพระเจ้า และนั่นคือทำไมความชั่วเกลียดมนุษย์ พวกเขาต้องการเพียงอย่างเดียวคือทำลายงานของพระเจ้า และในที่นี่ได้แสดงชัดว่าอะไรที่พวกเขาต้องการ มองความเห็นในมัทธิว 17:15-16

Mark 9:22b-24. “But if Thou can do anything ...” The man has faith, but he says this because he wants to know the Lord’s will, whether the Lord wants to heal or not, but not that the Lord can’t do it; he just begged for mercy. Here, it shows the man’s faith and his humbleness, asking for compassion.

“I believe; help my unbelief!” This is the heart of this portion: the man asked for help to believe, even to concur with his fear, because he did not know the Lord’s will. He asked for help to believe as the Lord has said, “to one believing,” which has struck with the man’s heart: believing.

มาระโก 9:22ข-24 “แต่ถ้าพระองค์ท่านสามารถทำอะไร...” ผู้ชายได้มีความเชื่อ แต่เขาพูดเช่นนี้เพราะเขาต้องการที่จะรู้ความประสงค์ของพระเจ้า ถ้าพระเจ้าต้องการที่จะรักษาหรือไม่ แต่ไม่ใช่ว่าพระเจ้าไม่สามารถทำมันได้ เขาเพียงต้องการอ่อนน้อมขอพระเมตตา ในที่นี้ มันได้แสดงชัดเจนถึงความศรัทธาของผู้ชายและเขาถ่อมตัวลง ขอพระเมตตา

“ข้าพเจ้าเชื่อ โปรดช่วยความไม่เชื่อของข้าพเจ้าด้วย” ในที่นี้คือหัวใจของส่วนนี้ ผู้ชายได้มาขอความช่วยเหลือซึ่งมีความเชื่อ แม้ว่าเขากลัว เพราะเขาไม่รู้ถึงพระประสงค์ของพระเจ้า เขาได้ขอให้ช่วยนั้นให้เขามีความเชื่อดังที่พระเจ้าได้พูดว่า “คนที่มีความเชื่อ” ซึ่งได้ดีใจของชายคนนั้น ให้เชื่อ

Mark 9:25-27, Matthew 17:18, Luke 9:42b-43. Mark provides more details about the boy’s healing, but the main point of these verses in all Gospels is that “Jesus rebuked the demonic spirit, and healed the boy, and gave him back to his father.” See Comments Matthew 17:18.

มาระโก 9:25-27 มัทธิว 17:18 ลูกา 9:42ข-43 มาระโกให้รายละเอียดเกี่ยวกับการรักษาเด็กชาย แต่จุดสำคัญของข้อนี้ในพระหนังสือทั้งหมดนั้นคือ “พระเยซูได้ขับผีปลอก และได้รักษาเด็กชาย และได้ให้เขากลับคืนสูบิดาของเขา” มองความเห็นในมัทธิว 17:18

“And Jesus having seen that a multitude was running together ...” This is the place to prove that the Lord Jesus did not come to make a show. The Lord healed the boy instantly. He did not show people how He can order and heal by the Word of order, but people will see the result only.

“และพระเยซูได้เห็นฝูงชนวิ่งมารวมกัน...” ในที่นี้ได้พิสูจน์ว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้มาเพื่อทำการแสดง พระเจ้าได้รักษาเด็กชายในที่นี้ พระองค์ไม่ต้องแสดงให้คนเห็นว่าพระองค์สามารถออกคำสั่งและให้การรักษาโดยตามพระคำสั่ง แต่ประชาชนจะเห็นผลที่ออกมาเท่านั้น

"Mute and dumb spirit, I command you, come out of him, and enter no more into him." Pay attention to the last part, which says, "Enter no more." This is a command from the Lord Jesus for the spirit not to enter again, and the boy will never suffer again; this is a confirmation of the order that the dark must obey. Only humans disobey the Lord; here is the place humans should think about: read and think about this passage; listen and obey is the key, humans should do so as well.

“เจ้าผีใบ้และหูหนวก เราสั่งเจ้า ออกมาจากเขา และไม่เข้าในเขาอีกต่อไป” ให้ความสนใจในส่วนท้าย ซึ่งพูดว่า “ไม่เข้าในเขาอีกต่อไป” นี่คือการสั่งจากพระเยซูเจ้าสำหรับปีศาจไม่ สามารถเข้าได้อีก และเด็กชายจะไม่ต้องรับการทรมานอีก นี่คือการสั่งที่หนักแน่นในที่นี้ความมืดต้องเชื่อฟัง มีแต่มนุษย์เท่านั้นที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า ในที่นี้มนุษย์ควรคิดถึงเกี่ยวกับ อ่านและคิดถึงเกี่ยวกับคำสั่งว่า ฟังและเชื่อคือกุญแจ ที่มนุษย์ควรจะทำเช่นกัน

Mark 9:28, Matthew 17:19. See Comments Matthew 17:19.

มาระโก 9:28 มัทธิว 17:19 มองความเห็นในมัทธิว 17:19

Mark 9:29, Matthew 17:20-21. See Comments Matthew 17:20 and Comments Matthew 17:21.

มาระโก 9:29 มัทธิว 17:20-21 มองความเห็นในมัทธิว 17:20 และความเห็นในมัทธิว 17:21

³⁰ From there having gone forth, they were passing through Galilee; and **He** did not want that any person should know it.

³⁰ จากที่นั่นพวกเขาออกไป พวกเขาได้ผ่านไปยังกาลิลี และ **พระองค์** ไม่ต้องการให้ใครรู้เกี่ยวกับมัน

³¹ For **He** taught **His** disciples, and said to them, The **Son** of **Man** is delivered up into the hands of men, and they will kill **Him**; and having been killed, on the third day **He** will rise again.

³¹ เพราะ **พระองค์** ได้สอนเหล่าสาวกของ **พระองค์** และพูดกับพวกเขาว่า บุตร ของ **มนุษย์** จะถูกมอบไว้ในมือของประชาชน และพวกเขาจะฆ่า **พระองค์** และเมื่อ **พระองค์** ได้ถูกฆ่า สามวันหลังจากนั้น **พระองค์** จะฟื้นขึ้นมาอีก

³² But they **did** not understand the saying, and were afraid to ask **Him**.

³² แต่พวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งที่พูด ได้มีความกลัวที่จะถาม **พระองค์**

Comments Mark 9: 30-32. For Mark 9:30-32 see Comments Matthew 17:22-23 and Luke 9:43-45.

ความเห็น มาระโก 9:30-32 สำหรับมาระโก 9:30-32 มองความเห็นในมัทธิว 17:22-23 และลูกา 9:43-45

Mark 9:30. “He did not want that any person should know it.” The Lord did not hide where He was going. Still, sometimes, He didn’t want people just to go around Him because He needed time to be alone with the disciples to teach them. If people were around, the disciples would not get what they needed. The Lord Jesus here did not want people to know the pattern of traveling because when people make a guess, they would go ahead and wait there. They reached there before the Lord went, and sometimes, the Lord would not have enough time to teach the disciples. He did not have much time to teach them, and that was why sometimes it said He did not want anyone to know.

มาระโก 9:30 “พระองค์ไม่ต้องการให้ใครรู้เกี่ยวกับมัน” พระเจ้าไม่ได้หลบซ่อนว่าพระองค์จะไปทีใด ยังคง ในบางครั้ง พระองค์ไม่ต้องการให้ประชาชนไปรอบๆพระองค์เพราะพระองค์ได้ต้องการมีเวลาตามลำพังกับเหล่าสาวกด้วยเพื่อสอนพวกเขา ถ้าประชาชนอยู่รอบๆ เหล่าสาวกจะไม่ได้รับสิ่งที่พวกเขาได้ต้องการ พระเยซูเจ้าในที่นี้ไม่ต้องการให้ประชาชนรู้แผนการท่องเที่ยวเพราะเมื่อประชาชนได้เดาล่วงหน้า พวกเขาจะไปล่วงหน้าและรออยู่ พวกเขาไปถึงก่อนพระเจ้าได้ไป และบางครั้ง พระเจ้าไม่มีเวลาพอที่จะสอนเหล่าสาวก พระองค์ไม่มีเวลามากที่จะสอนพวกเขา และนั่นคือทำไมบางครั้งมันได้บอกว่าคุณไม่ต้องการให้ใครรู้

Mark 9:32. As we have seen before, the disciples were common men. The time would come when their fear would trouble their heart of faith, and the Lord wanted them to know that He never left them; that was why the Lord told them ahead that in three days, He would rise again to give them assurance in their hearts.

มาระโก 9:32 ดังที่เราได้เห็นก่อนหน้านี้ เหล่าสาวกเป็นคนธรรมดา เวลาจะมาเมื่อความกลัวของพวกเขาจะทำให้ปัญหาแก่ความเชื่อใจของพวกเขา และพระเจ้าได้ต้องการให้พวกเขารู้ว่าพระองค์ไม่เคยทิ้งพวกเขา นั่นคือทำไมพระเจ้าได้บอกพวกเขาล่วงหน้าในสามวัน พระองค์จะฟื้นคืนชีพอีกเพื่อให้พวกเขาเป็นสิ่งที่มั่นใจในหัวใจของพวกเขา

³³ And they came to Capernaum; and **having been** in the house **He** was asking them, What were you **discussing** on the way?

³³ และพวกเขาได้มายังคาเปอรนาอุม และเมื่อได้อยู่ในบ้าน **พระองค์** ถามพวกเขาว่า เมื่ออยู่ตามทางพวกเขาให้เหตุผลใดกัน?

³⁴ But they **were** silent, for they had disputed with one another on the way **which** was greatest.

³⁴ แต่พวกเขาได้เก็บเงียบ เพราะพวกเขาได้เถียงกันและกันว่าตามทางว่าใครยิ่งใหญ่กว่ากัน

³⁵ And **having** sat down, **He** called the twelve; and **He** says to them, If anyone wishes to be first, he **will** be last of all, and servant of all.

³⁵ และเมื่อได้นั่งลง **พระองค์** ได้เรียกสาวกสิบสองคน และ **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า ถ้าใครต้องการเป็นคนแรก ให้เขาเป็นคนท้าย และเป็นผู้รับใช้ต่อทุกคน

³⁶ And **having** taken a little child, **He** set him in the midst of them; and taking him in **His** arms, **He** said to them,

³⁶ และเมื่อได้อุ้มเด็กเล็กๆคนหนึ่ง **พระองค์** วางเขาระหว่างพวกเขา และอุ้มเขาในมือของ **พระองค์** **พระองค์** ได้พูดกับพวกเขาว่า

³⁷ Whoever shall receive one of such little children in **My** name, **receives Me**; and whoever shall receive **Me**, receives not **Me**, but the **One** having sent **Me**.

³⁷ ใครก็ตามที่รับเด็กเล็กๆเหล่านี้ในชื่อ **ของเรา** ได้รับ **เรา** และใครก็ตามรับ **เรา** ไม่ได้รับเพียง **เรา** แต่ **พระองค์ท่าน** ที่ได้ส่ง **เรา** มา

Comments Mark 9: 33-37. For Mark 9:33-37 see Comments Matthew 18:1-5 and Luke 9:46-48.

ความเห็น มาระโก 9:33-37 สำหรับมาระโก 9:33-37 มองความเห็นในมัทธิว 18:1-5 และลูกา 9:46-48

Comparison Analysis

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Mark 9:33-34, Matthew 18:1, Luke 9:46-47a. See Comments Matthew 18:1. As they were walking along, passed the town Capernaum itself, on the way which was outside already, this event happened, not in the town itself, outside of the town.

มาระโก 9:33-34 มัทธิว 18:1 ลูคา 9:46-47ก มองความเห็นในมัทธิว 18:1 เมื่อพวกเขาได้เดินตามทาง ได้ผ่านเมืองคาเปอรนาอุมมันเอง ตามทางข้างซึ่งได้อยู่ข้างนอกแล้ว สิ่งนี้ได้เกิดขึ้น ไม่ใช่ในเมืองมันเอง ข้างนอกเมือง

Q: How do we put together these verses? In Matthew, it says, “came the disciples to Jesus, saying,” and in Mark, it says, “but they were silent”? **A:** You can notice as well now, not exactly the same time that these sayings happened; traveling time asking and entering into the house asking, and between these times, the disciples had questions among themselves; now not two directions, it is three directions of thinking. But, also, in this place, it clearly tells us that the Lord has not been with them at all times. The disciples go, and the Lord goes, and they have a meeting spot; now it shows that way.

คำถาม: เราจะใส่ข้อนี้เข้าด้วยกันได้อย่างไร? ในมัทธิว มันบอกว่า “เหล่าสาวกได้มาหาพระเยซู บอกว่า” และในมาระโก มันบอกว่า “แต่พวกเขาเก็บเงียบ”? **คำตอบ:** คุณสามารถสังเกตดูได้ดีในที่นี้ ไม่ใช่เวลาเดียวกันนั้นที่ได้พูดสิ่งเหล่านี้ ถ้ามองในเวลาที่ยาวและถามเมื่อเข้าไปในบ้าน และในระหว่างเวลานั้น เหล่าสาวกได้มีคำถามระหว่างพวกเขาตัวเอง ในที่นี้ไม่ใช่สองทาง มันมีทางที่สามให้คิด แต่ด้วยกัน ในที่นี้ มันบอกเราชัดเจนว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่กับพวกเขาตลอดเวลา เหล่าสาวกไป และพระเจ้าไป และพวกเขาจะมีจุดที่จะพบกัน ในที่นี้ได้แสดงวิธีนั้น

Q: For Matthew 18:1, did the disciples come to the Lord Jesus with the question directly, and when? **A:** What happens in Matthew happens before what happens in Mark; there is a short time of separation between them.

คำถาม: สำหรับมัทธิว 18:1 เหล่าสาวกมายังพระเยซูจำด้วยคำถามโดยตรงและเมื่อใด? **คำตอบ:** มีอะไรที่เกิดขึ้นในมัทธิวก่อนอะไรที่เกิดขึ้นในมาระโก ที่นี่คือส่วนของเวลาสั้นๆระหว่างพวกเขา

Q: Why in the house did the Lord ask them again what they were arguing about? **A:** Because the disciples did not want the Lord to know they were arguing about the problem of their hearts between them. They didn’t want this to be a problem for the Lord to get involved; they wanted to solve it by themselves. But when the Lord puts Himself in between them, it stops the time of disciples’ argument with each other. It makes them think about what really happened during the time of their arguing. They come to the conclusion that the Lord wasn’t with them in some portion when they were arguing, but He knows about it. The Lord wasn’t with them, but He knows, so it makes them think about this as well.

คำถาม: ทำไมในบ้านพระเจ้าจึงถามพวกเขาอีกว่าพวกเขาเถียงกันเรื่องอะไร? **คำตอบ:** เพราะเหล่าสาวกไม่ได้ต้องการให้พระเจ้ารู้ว่าเถียงกันเรื่องใด สิ่งนี้เป็นปัญหาของใจของพวกเข พวกเขาได้ไม่ต้องการให้สิ่งนี้เป็นปัญหาสำหรับพระเจ้าที่จะเข้ามาเกี่ยวข้อง พวกเขาได้พยายามแก้ปัญหานั้นโดยพวกเขาเอง แต่เมื่อพระเจ้าได้วางพระองค์เองระหว่างพวกเขา มันหยุดเหล่าสาวกในการเถียงระหว่างกันและกัน มันทำให้พวกเขาได้คิดว่าอะไรได้เกิดขึ้นระหว่างเวลาที่เกิดขึ้นเมื่อพวกเขาได้แย้งกัน พวกเขามาถึงจุดสรุปนั้นว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่กับพวกเขาเมื่อพวกเขาได้แย้งกัน แต่พระองค์รู้เกี่ยวกับมัน พระเจ้าไม่ได้อยู่กับพวกเขา แต่พระองค์รู้ดังนั้นมันทำให้พวกเขาคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วย

Mark 9:35. This verse clearly states that if you put yourself to be important, you won’t be first in the kingdom of God; you will be the one behind everyone. In this world, humble yourself and let someone else lift you up because when someone lifts you up, it means you have something people see and agree with. If your actions show that you glorify the Lord in people’s eyes, you are above all because you are serving the Most High King. See also Comments Matthew 20:25-26.

มาระโก 9:35 ในข้อนี้เองได้บอกชัดเจนว่าถ้าคุณยกตัวคุณเองว่าสำคัญ ในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าคุณจะไม่เป็นคนแรก คุณจะอยู่เบื้องหลังทุกคน โลกนี้ ถ่อมตัวคุณลงและให้คนอื่นยกคุณขึ้นเพราะเมื่อคนอื่นยกคุณขึ้น มันหมายความว่ามีความที่คนเห็นและยอมรับ ถ้าการกระทำของคุณนั้นได้แสดงว่าเรานับพระเจ้าในสายตาของคน คุณอยู่เหนือทุกคนเพราะคุณรับใช้พระมหากษัตริย์สูงสุด ด้วยกันมองเห็นในมัทธิว 20:25-26

Mark 9:36, Matthew 18:2-4, Luke 9:47b. The Lord took the child to Him, and as the child was there, He had the child in His arms; as He talked to the disciples, the child was in His arms, and the disciples were watching the child. He taught the disciples who were in front of the child that the Kingdom of Heaven accepts the child first, and if all take the child as an example, they all will enter as well. The children could be afraid if they don’t know the person, but because the heart of the child is innocent, they can feel the Lord, so this child had no fear and trusted the Lord. See Comments Matthew 18:2-4.

มาระโก 9:36 มัทธิว 8:2-4 ลูคา 9:47 พระเจ้าได้รับเด็กมายังพระองค์ และเด็กอยู่ที่นั่นด้วยที่นี่ พระองค์ได้มีเด็กในอ้อมแขนของพระองค์ เมื่อพระองค์ได้พูดกับเหล่าสาวกซึ่งได้ยืนต่อหน้าของเด็คนั้นอาณาจักรของสวรรค์ได้ยอมรับเด็กก่อน และถ้าทั้งหมดรับเด็กเป็นตัวอย่าง พวกเขาจะเข้าไปด้วยเช่นกัน เด็กอาจรู้สึกกลัวถ้าหากพวกเขาไม่รู้จักรักคน แต่เพราะใจของเด็กนั้นบริสุทธิ์ พวกเขาสามารถรู้สึกถึงพระเจ้า ดังนั้นเด็กจึงไม่มีความกลัว และได้วางใจในพระเจ้า มองความเห็นในมัทธิว 18:2-4

Mark 9:37, Matthew 18:5, Luke 9:48. See Comments Matthew 18:5.

มาระโก 9:37 มัทธิว 18:5 ลูคา 9:48 มองความเห็นในมัทธิว 18:5

³⁸ John said to Him, Teacher, we saw someone casting out demons in Thy name; and we forbade him, because he was not following Us.

³⁸ ยอห์นได้พูดกับ พระองค์ พระอาจารย์ท่าน เราได้เห็นคนหนึ่งขับผีในพระนามของ พระองค์ท่าน และพวกเราได้ห้ามเขา เพราะเขาไม่ได้ติดตามกับ พวกเรา

³⁹ And Jesus said, Forbid him not; for there is no one who will do a mighty work in My name, and will be able quickly to speak evil of Me.

³⁹ และ พระเยซู ได้พูดว่า อย่าห้ามเขา ใครก็ตามที่จะทำงานใหญ่ใน ชื่อของเรา และโดยเร็วจะพูดไม่ดีเกี่ยวกับ เรา

⁴⁰ For whoever is not against Us, is for Us.

⁴⁰ เพราะใครก็ตามที่ไม่ต่อต้าน พวกเรา ก็เป็นเพื่อ พวกเรา

⁴¹ For whoever shall give you a cup of water to drink, because you are in Christ's name, truly I say to you, that he shall not lose his reward.

⁴¹ เพราะใครก็ตามที่จะให้เจ้าน้ำเย็นถ้วยหนึ่งเพื่อดื่ม เพราะเจ้าเป็นของ พระคริสต์ จริงๆแล้ว เรา บอกแก่เจ้า นั้นว่าเขาจะไม่เสียรางวัลของเขา

Comments Mark 9:38-41.

ความเห็น มาระโก 9:38-41

Passage Analysis

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Mark 9:38. “We forbade him, because he was not following Us.” People have misused this verse. When someone glorifies the Lord, no one knows the person’s heart; only the Lord knows it. The way of worshiping may be different in the eyes of humans; some use their own way to justify someone else’s doing, but the Lord uses only the heart. Someone may be sitting down, or someone else may be standing up, but if the heart glorifies the Lord, the position does not matter. Even cloth wearing, people use their own minds; the Lord never has anything asking about you must dress in a specific way (dress modestly but not the kind of dress; the disciples themselves dressed just to cover the body; the type of dress or the color are not related to the heart). You must dress your heart, not the body, and that is what counts; here, it clearly tells that the Lord did not look to the outside but to the heart.

มาระโก 9:38 “เราห้ามเขา เพราะเขาไม่ได้ติดตามไปกับพวกเรา” ในข้อนี้คนใช้เฝ้าในทางที่ผิด เมื่อผู้ใดบูชาพระเจ้า ไม่มีใครรู้ใจของผู้นั้น มีเพียงแต่พระเจ้าที่รู้มัน วิธีการบูชาพระเจ้าอาจแตกต่างกันไปในสายตาของมนุษย์ บางคนใช้วิธีของตนเองตัดสินใจที่คนอื่นทำ แต่พระเจ้าใช้เพียงใจเท่านั้น บางคนอาจนั่งลง หรือคนอื่นอาจยืนขึ้น แต่ถ้าใจบูชาพระเจ้า ลักษณะท่าทางไม่สำคัญ ถึงแม้เสื้อผ้าที่ใส่ คนใช้ความคิดของตนเอง พระเจ้าไม่ได้ขอสิ่งใดเกี่ยวกับคุณต้องแต่งตัวในลักษณะพิเศษ (แต่งตัวเหมาะสมแต่ไม่ใช่ชนิดของเสื้อผ้า เหล่าสาวกเองพวกเขาได้แต่งตัวเพียงเพื่อปกคลุมร่างกาย ชนิดของเครื่องแต่งกายหรือสีไม่ได้เกี่ยวข้องกับหัวใจ) คุณต้องตั้งใจของคุณ ไม่ใช่ที่ร่างกาย และนั่นคือสิ่งที่นับ ในที่นี้มันได้บอกชัดว่าพระเจ้าไม่ได้มองเพื่อภายนอกแต่ที่ใจ

Mark 9:41. As the Word tells us, because you belong to Christ’s name, someone does good to someone. Because you belong to Christ, that person has done it to Christ, the good thing; if they are not against you, it links as well together here. If because of who you are, they are not against you, that does not count here; it only counts when “you are in Christ’s name.”

มาระโก 9:41 สิ่งที่พระเจ้าสอนได้บอก เพราะคุณเป็นของพระคริสต์ บางคนทำดีต่อบางคน เพราะว่าคุณได้เป็นของพระคริสต์ ผู้นั้นได้ทำต่อพระคริสต์เอง ทำสิ่งที่ดี ถ้าพวกเขาไม่ต่อต้านคุณ มันโยงเข้าด้วยกันในที่นี้ ถ้าเพราะคุณคือใคร พวกเขาไม่ต่อต้านคุณ มันไม่นับเข้าในที่นี้ มันนับเพียงแต่เมื่อ “เพราะคุณเป็นของพระคริสต์”

42 And whoever shall cause one of these little ones who believe in Me to stumble, it is better for him if rather a great millstone is put about his neck, and he were thrown into the sea.

42 และใครก็ตามที่ทำให้ผู้เล็กน้อยเหล่านี้ที่เชื่อใน **เรา** สะดุด มันจะเป็นการดีกว่าสำหรับเขาถ้าหินโม่ถ่วงคอเขา และได้โยนเขาลงไปในทะเล

43 And if your hand should cause you to stumble, cut it off; it is better for you to enter into life crippled, than having two hands to go into the hell, into the unquenchable fire;

43 และถ้ามือของเจ้าทำให้เจ้าทำบาป ตัดมันออก มันจะดีกว่ากับเจ้าที่จะเข้าไปในชีวิตพิการ แทนที่มีสองมือเพื่อไปนรก ในที่ที่ไฟไม่สามารถดับได้

44 where their worm dies not, and the fire is not quenched.

44 ที่หนอนของพวกเขาไม่ตาย และไฟไม่มีดับลง

45 And if your foot should cause you to stumble, cut it off; it is better for you to enter into life lame, than having two feet to be thrown into the hell, into the unquenchable fire;

45 และถ้าเท้าของเจ้าทำให้เจ้าทำบาป ตัดมันออก มันจะเป็นการดีกว่าสำหรับเจ้าที่จะเข้าไปในชีวิตพิการ ดีกว่าที่จะมีเท้าทั้งสองข้างแล้วถูกโยนเข้าไปในนรก ในที่ที่ไฟไม่สามารถดับได้

46 where their worm dies not, and the fire is not quenched.

46 ที่ซึ่งหนอนของพวกเขาไม่ตาย และในที่ที่ไฟไม่สามารถดับได้

47 And if your eye should cause you to stumble, cast it out; it is better for you to enter into the kingdom of God with one eye, than having two eyes to be thrown into hell;

47 และถ้าตาของเจ้าทำให้เจ้าทำบาป ควักมันออกเสีย มันจะดีสำหรับเจ้าที่จะเข้าอาณาจักรของ **พระเจ้าเป็นเจ้า** ด้วยตาเพียงข้างเดียว ดีกว่าที่มีตาทั้งสองข้างเพื่อถูกโยนเข้าไปในนรก

48 where their worm dies not, and the fire is not quenched.

48 ที่ซึ่งหนอนของพวกเขาไม่ตาย และไฟไม่สามารถดับได้

49 For everyone will be salted with fire.

49 สำหรับทุกคนจะได้ใส่เกลือด้วยไฟ

50 Salt is good; but if the salt becomes unsalty, with what will you season it? Have salt in yourselves, and be at peace with one another.

50 เกลือนั้นดี แต่ถ้าเกลือไม่เค็มแล้ว ด้วยอะไรจะทำให้มันมีรสชาติ? มีเกลือในตัวของตัวเอง และมีความสงบสุขต่อกันและกัน

Comments Mark 9: 42-50. Q: Are the teachings from this portion of Scripture, Mark 9:39-50, given by the Lord in the context of Mark 9:38? **A:** They come together as a pair; you can't separate them out. One supports another; we can notice that. This discussion was a continuation of the discussion that took place in the house (See Mark 9:33). One question raised to the Lord can lead to many answers.

ความเห็น มาระโก 9:42-50 คำถาม: การสอนจากส่วนนี้ของพระคำสอน มาระโก 9:39-50 ได้ให้โดยพระเจ้าในส่วนของมาระโก 9:38? **คำตอบ:** พวกเขาไปด้วยกันเป็นคู่ คุณไม่สามารถแยกพวกเขาออกจากกันได้ คนหนึ่งสนับสนุนอีกคนหนึ่ง เราสามารถสังเกตได้ ในส่วนต่อเนื่องของการสนทนาได้เกิดขึ้นในบ้าน (มองที่ มาระโก 9:33) คำถามหนึ่งที่ได้มาจากพระเจ้าสามารถนำไปสู่คำตอบหลายอย่าง

Passage Analysis

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Mark 9:42. See Comments Matthew 18:6.

มาระโก 9:42 มองความเห็นในมัทธิว 18:6

Mark 9:43-46. See Comments Matthew 18:8.

“To go into the hell, into the unquenchable fire.” There are no human words that can explain hell, and not even the human imagination can picture how hell would be. Just only know that the torturing there is more than human words can describe, more than words can tell the feeling of those tortures, being tortured until you want to die again, but you already died, you cannot die again; how much torture would that be? But, the Lord has

already shown the way out and not to go to be tortured in hell; come it is easy, just listen and obey; the Lord did not ask you to do hard work, just listen and obey.

มาระโก 9:43-46 มองความหมายในมัทธิว 18:8

“ไปยังนรก ที่ไฟไม่รู้จักดับ” ในที่นี่ไม่มีคำพูดของมนุษย์ที่สามารถอธิบายถึงนรก และไม่มีแม้แต่จินตนาการของมนุษย์ที่สามารถวาดภาพได้ว่านรกจะเป็นเช่นใด เพียงรู้นั้นว่าการทรมานในที่นั้นมากกว่าคำพูดของมนุษย์จะสามารถบอกได้ มากกว่าคำพูดที่จะสามารถบอกความรู้สึกทรมานของพวกนั้น ถูกทรมานจนกระทั่งคุณอยากตายอีกครั้ง แต่คุณได้ตายไปแล้ว คุณไม่สามารถตายได้อีก จะทรมานมากเพียงใด? แต่ พระเจ้าได้ให้ทางออกที่จะไม่ต้องได้ไปถูกทรมานในนรก มามันง่าย เพียงฟังและเชื่อฟัง พระเจ้าไม่ได้ขอให้คุณทำงานหนัก เพียงฟังและเชื่อฟัง

Mark 9:47-48. See Comments Matthew 18:9.

“Where their worm dies not, and the fire is not quenched.” Now, it does not talk about the worms of the earth; now, the Lord talks about the thought of the heart that tries to fight back the Lord’s teaching. You are on this earth; your heart always fights back the work of the Lord: that is the worm of the soul. When you build up that thought of fighting back the work of the Lord, that thought does not just damage the flesh but damages your soul as well; those worms won’t die when you breed them into your soul; they will clench in it until the judgment time comes.

มาระโก 9:47-48 มองความเห็นในมัทธิว 18:9

“ในที่ที่หนอนของพวกเขาไม่ตาย และไฟไม่สามารถดับได้” ในที่นี่ มันไม่ได้พูดถึงตัวหนอนของโลก ในที่นี่ พระเจ้าพูดถึงความคิดของใจที่พยายามต่อสู้กับพระคำสอนของพระเจ้า คุณอยู่ในโลกนี้ ใจของคุณตลอดเวลาสู้งานของพระเจ้า นั่นคือตัวหนอนของวิญญาณ เมื่อคุณสร้างความคิดนั้นแล้ว ความคิดนั้นไม่เพียงต่อสู้กับงานของพระเจ้า ความคิดนั้นไม่เพียงทำร้ายร่างกายแต่ทำร้ายจิตวิญญาณของคุณด้วย ตัวหนอนพวกนั้นจะไม่ตายเมื่อคุณได้เลี้ยงพวกเขาในจิตวิญญาณของคุณ พวกเขาจะเกาะติดอยู่ในมันจนวันพิพากษามาถึง

Mark 9:49. According to the verse itself, pay attention to the word “everyone”; everyone in the world? No, in this place, everyone refers to everyone who takes the Word seriously and goes to be baptized in the water. When you go under the water baptism, you become a new person; these verses refer to everyone who has been baptized. “Will be salted with fire.” The Holy Word is the fire of God, who cleanses and purifies the soul, and the salt is the Holy Word itself. If you go and give someone the Bible, you give them the salt; when that person reads the Holy Word, the Holy Word instantly turns to be the cleansing fire that cleanses from the inside out. The salt and fire are together: one refers to the Bible as the Holy Word and another refers to the Holy Word as the Holy Spirit.

มาระโก 9:49 เนื่องด้วยข้อเขียนนี้มันเอง ให้ความสนใจต่อคำว่า “ทุกคน” ทุกคนในโลก? ไม่ ในที่นี่ ทุกคนหมายถึงทุกคนที่รับพระคำสอนอย่างจริงจัง และไปรับบัพติศมาในน้ำ เมื่อคุณไปได้น้ำ คุณกลายเป็นคนใหม่ ข้อเขียนนี้หมายถึงทุกคนที่ได้รับบัพติศมา

“จะได้ใส่เกลือด้วยไฟ” พระคำสอนศักดิ์สิทธิ์คือไฟของพระเจ้า ผู้ซึ่งทำความสะอาดและทำให้บริสุทธิ์แก่จิตวิญญาณ และเกลือคือพระคำสอนศักดิ์สิทธิ์มันเอง ถ้าคุณไปและให้พระคัมภีร์แก่คนใด คุณได้ให้เกลือแก่เขา เมื่อผู้นั้นอ่านพระคำสอนศักดิ์สิทธิ์ พระคำสอนศักดิ์สิทธิ์ในทันใดกลายเป็นไฟเพื่อทำความสะอาดจากภายในออกมา เกลือและไฟไปด้วยกัน อีกอย่างหมายถึงพระคัมภีร์ตั้งพระคำสอนศักดิ์สิทธิ์และอีกอย่างพระคำสอนศักดิ์สิทธิ์ตั้งพระวิญญาณบริสุทธิ์

Mark 9:50. See also Matthew 5:13.

“Salt is good.” The salt will preserve life, and that is why it is good, but if the salt loses its saltiness, it isn’t the salt itself that lost the saltiness; the person who received the salt couldn’t feel the taste of salt. In this place, when the salt “becomes unsalty,” that means when the person receives the Holy Word and turns away, not just turns away alone but blasphemes against God; after receiving the Holy Word, the salt has lost its saltiness in that person’s soul; it can’t make it salty again, that person will be lost eternally.

“Have salt in yourselves.” Now, the Holy Word tells you to meditate on the Word; don’t take it lightly. The Holy Word is heavy for the soul, and it will sink down into your heart and will go until your soul. Only the Holy Word can reach your soul, but if you don’t meditate, it doesn’t reach far into the soul; it just stays in the body, not deep enough. Be salty by meditating on the Holy Word, and then you can be saltier; keep the salt into your soul.

มาระโก 9:50 ดว้ยกันมองในมัทธิว 5:13

“เกลือมันดี” เกลือจะช่วยรักษาชีวิต และนั่นคือทำไมจึงดี แต่ถ้าเกลือมันเสียรสเค็ม มันก็ไม่ใช่เกลือมันเองแล้วที่เสียรสเค็ม คนผู้ที่ได้รับเกลือไม่สามารถรู้สึกเค็มของเกลือ ในที่นี่ เมื่อเกลือ “ไม่เค็มแล้ว” นั่นได้หมายถึงเมื่อคนได้รับพระคำสอนศักดิ์สิทธิ์และหันจากไป ไม่เพียงหันจากไปเพียง

ลำพังแต่หมั่นประมาทต่อต้านพระผู้เป็นเจ้า หลังจากรับพระคำสอนศักดิ์สิทธิ์ เกือบได้เสียรสเค็มของมันในวิญญาณของคนนั้น มันไม่สามารถมีรสเค็มได้อีก คนนั้นจะหลงไปตลอดกาล

“มีเกลือในตัวของตัวเอง” ในที่นี้ พระคำสอนศักดิ์สิทธิ์บอกให้คุณนั่งสมาธิในพระคำสอน อย่าได้ไม่ถือจริงจัง พระคำสอนศักดิ์สิทธิ์นั้นหนักสำหรับจิตวิญญาณ และมันจะจมลงในหัวใจของคุณและจะไปยังวิญญาณของคุณ มีเพียงพระคำสอนศักดิ์สิทธิ์ที่สามารถไปถึงวิญญาณของคุณ แต่ถ้าคุณไม่นั่งสมาธิ มันจะไม่ไปไกลถึงจิตวิญญาณ มันเพียงอยู่ในร่างกาย ไม่ลึกเพียงพอ มีรสเค็มโดยนั่งสมาธิต่อคำสอนศักดิ์สิทธิ์ และแล้วคุณสามารถมีรสเค็มมากขึ้น เก็บรักษาเกลือเข้าสู่จิตวิญญาณของคุณ

Life and Faith Applications. 1) The Word of the Lord is written, the voice of the Lord is in your heart, and the mind needs to learn to listen not by ear but by heart; not by the physical heart but by the heart of your soul. 2) Be in prayer and bring all your problems into your prayer. When you pray, you have private time with the Lord; you can't be closer than that. 3) Trust in the Lord and do not be afraid to come to the Lord Jesus. 4) Cut useless activities from your life and spend more time reading and meditating on the Word. 5) No one knows a person's heart; only the Lord knows it; do not judge the way others worship.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) พระคำสอนของพระเจ้าคือได้มีเขียนลง เสียงของพระเจ้าในใจของคุณ และความคิดต้องเขียนที่จะฟังไม่ใช่ด้วยหูแต่โดยใจ ไม่ใช่หัวใจของร่างกายแต่ใจของจิตวิญญาณของคุณ 2) อยู่ในการสวดภาวนาและนำปัญหาทุกอย่างของคุณมาในการสวดภาวนาของคุณ เมื่อคุณสวดภาวนา คุณต้องมีเวลาเฉพาะเป็นการส่วนตัวกับพระเจ้า คุณไม่สามารถเข้าใกล้ได้มากกว่านั้น 3) เชื่อใจในพระเจ้าและอย่าได้กลัวที่จะมายังพระเยซูเจ้า 4) ตัดการกระทำที่ไม่มีประโยชน์ออกจากชีวิตของคุณและใช้เวลามากขึ้นในการอ่านและนั่งสมาธิในพระคำสอน 5) ไม่มีใครรู้ใจของผู้ใด มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่รู้มัน อย่าได้พิพากษาในวิธีการบูชาของคนอื่น